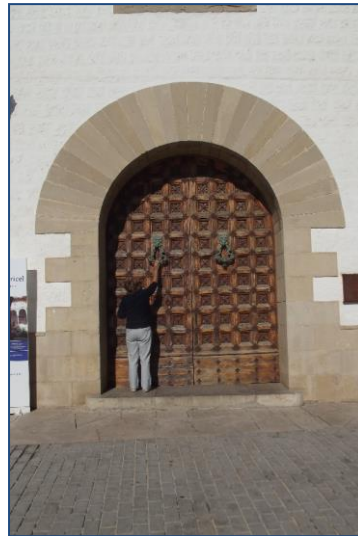

Zaterdag 1 februari. Het was een rustige nacht. Alleen weer even de verbazing op welke tijdstippen de royaal aanwezige vuilcontainers in Spanje geleegd worden: Soms zelfs midden in de nacht en net zo vrolijk op zaterdag en zondag. Dit hadden we al op veel plaatsen meegemaakt dus werd dit tot 'Typisch Spaans Verschijnsel' benoemd. Ook is het opgevallen dat er niet of nauwelijks kliko's bij de huizen te zien zijn: Men moet kennelijk het huisvuil in de grote containers langs de straat deponeren. De zon had er geen zin in. Grijske luchten..... Dit weerhield ons er niet van om toch weer een wandeling te maken en op de korte momentjes van regen doken we de Carrefour of Chinashop in. Bij de laatste kochten we dan toch een paellapan, na zo'n lang verblijf in Spanje kan je eigenlijk niet zonder terugkomen! Natuurlijk ook weer slenteren door de binnenstad en genieten! We gingen langs het station om meer te weten te komen over retourtje Barcelona dat voor zondag op het programma stond. *Els was òm!* Rond 10 u. vertrekken en 3 kwartier later in Barcelona aankomen.

Rond een uur of één begon het serieus te regenen, we waren net op tijd 'thuis'. Hier klungelden we een paar uurtjes om in de namiddag, het was droog, toch maar weer aan de wandel te gaan.

"Even naar de jachthaven" werd alweer een wandeling van dik twee uur.....!

En.....: De zon liet zich weer zien en er kwam veel blauw aan de hemel. Ook kwamen uit alle hoekjes en gaatjes mensen tevoorschijn waardoor het toch even gezellig werd. Het was wel opvallend dat vrouwen, al dan niet met kinders, in de meerderheid waren. Bleek dat veel mansluis voor de buis zaten: FC Barcelona-FC Valencia speelden!

De rest van de avond rustig aan, krachten sparen voor Barcelona!!!!

Zondag 2 februari. Bijtijds uit de veren vanwege de plannen voor deze dag. Om 9.00 uur verlieten we de camper, opweg naar het station. Daar aangekomen bij het loket geïnformeerd welk van de stations we in Barcelona moesten uitstappen: "*Gracias. Gracias? Si, Gracias. Gracias, Denada*". Even puzzelen bij het ticketautomaat, bankpas erin en toen kregen we voor € 16.40 onze retourtjes. 9.30 uur vertrok de trein en drie kwartier later stonden we in de onderwereld van Barcelona. Deze stad is kennelijk gebouwd op een soort Emmentaler: Een groot gedeelte van het spoorwegnet en natuurlijk de Metro ligt ondergronds. Op zich al een aparte gewaarwording.

Deze stad is kennelijk gebouwd op een soort Emmentaler: Een groot gedeelte van het spoorwegnet en natuurlijk de Metro ligt ondergronds. Op zich al een aparte gewaarwording.

Eenmaal in de bovenwereld volgden we bordjes richting haven, één van onze doelen. Onderweg bekeken we het prachtige Muziektheater, helaas mocht er binnen niet gefotografeerd worden.

We kwamen ook langs de Kathedraal, nee, nog niet de Sagrada Familia. Alweer erg indrukwekkend en foto-verbod. Er was een misviering met prachtige zang. Dat was slikken.....

In het complex ligt een bidgang die een binnentuin omsluit. Hier werden we vriendelijk begroet door een zwerm ganzen!

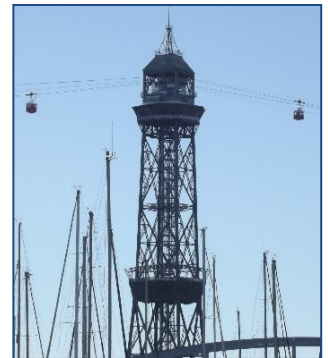
Op het vóórplein zagen we een indrukwekkend ‘Levend Beeld’ echter zonder (zichtbaar) hoofd.....! Er zat wel iemand in, dat zagen we aan de bewegingen.

Toen doorgelopen naar het havengebied, onderweg genietend van veel, heel veel mooie gebouwen.

Bij de haven was er veel veranderd maar we zagen dat de kabelbaan over het gebied nog steeds actief is.

Ook de kolom met **Columbus** herkenden we. Het was behoorlijk druk, ook zagen we wagens van de Spaanse TV, wellicht was er iets speciaals maar daar hebben we niet op gewacht.

Na het havengebeuren wandelden we (we hadden inmiddels een kaart gekocht) via een mooi park naar de

Arc de Triomf en toen door naar de hoofdmissie: De **Sagrada Família**. Ondanks de vele steigers en afdeklappen was het zeer indrukwekkend!

Fotograaf Fred werd een beetje gek.....

De binnenkant hebben we niet bekeken want er stond een mega-rij om een kaartje a € 14.50 te kopen en onze tijd was toch wat beperkt, temeer omdat we het hele parcours wandelend aflegden.

Weer de kaart bestuderen om uit te vogelen waar station Gracías verstopt was. Dat leidde toch tot wat zoekerij maar na ruim 6 uur wandelen en genieten konden we, redelijk versleten, de trein naar Sitges instappen. Zeer indrukwekkende en vermoeiende dag.

Maandag 3 februari. Eigenlijk hadden we een rustdag willen houden maar het frisse weer bracht ons op andere gedachten. *“Laten we maar doorrijden naar **Blanes**, jeugdherinneringen ophalen.”* Hier waren we, vóór ons trouwen, op vakantie. We gingen wel nog even naar het sani-punt aan de andere kant van Sitges en langs een Repsolstation waar we LPG konden tanken.

Onderweg met argusogen kijken of er wellicht een leuke plaats te vinden was maar: Wel ruim aanwezig de inmiddels bekende camperverbodsbornen maar geen leuke plekjes. Uiteindelijk dan toch in Blanes. We herkenden nog net het hotel waar we destijds bivakkeerden maar voor de rest konden we er weinig moois ontdekken. Veel te grootschalig naar onze smaak.

Niet lang twifelen: *"We rijden door naar **Platja d'Aro**. Dat kennen we en is een herbezoek waard"*.

Dat betekende nog een flink stuk doortuffen maar een groot gedeelte ging via uitstekende wegen.

In de namiddag, (na 170 km) arriveerden we in Platja waar nog ruim plaats was. Onderweg zagen we in de verte bergtoppen met verse sneeuw. Wellicht was dat de reden dat het behoorlijk fris was en al vroeg op de avond de kachel aanging en een extra deken tevoorschijn gehaald werd.

Met het voornemen om zeker nog 'n dag in Platja te blijven doken we onder de wol.

Dinsdag 4 februari. Dit werd een typische lummeldag. Opgestaan, op ons gemakje het ochtendritueel uitgevoerd en toen, ondanks de frisse wind onder een wisselend bewolkte hemel, gaan stappen. Fred had gedurende de afgelopen maanden zijn wandelschoenen aan gort gelopen dus met de 'nood-schoenen' op stap en spiedend naar een schoenenzaak. Veel winkels waren dicht en, opvallend, er werd in en aan winkelpanden geklust en gewerkt dat het een lieve lust was. De één maakte nog meer herrie dan de ander! We vonden schoenenwinkels maar die zaten duidelijk boven ons gestelde budget. Okee, nog maar een stuk langs strand en boulevard, kragen omhoog vanwege de frisse, zeg maar gerust koude wind. In de middag ondernamen we nog een wandeling, deze keer naar een winkelcentrum-aan-de-andere-kant. Komen we een semi-China-shop tegen en die had leuke stappers in de etalage. Naar binnen, passen en € 16.90 betalen. Terug bij de camper verhuisden de oude schoenen, na een hartelijk '*dankjewel*' in de container.

Inmiddels was het iets minder koud en maakten we een uitgebreide babbel met een Nederlands echtpaar (bijna 80-ers) die een minder succesvolle overwintering achter de rug hadden: Poging tot inbraak in de camper, gelukkig niets kwijt maar wel schade, twee fietsen van de drager gestolen en de achterzijde van de camper beschadigd met terugzetten en daarbij een boom niet zien.....

Niet te lang over nadenken.....

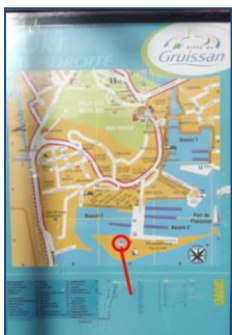
De rest van de dag lekker binnen blijven zitten en vroeg in de avond de kachel aan!

Géén foto's van Platja, die staan thuis op de PC (en op het web: <http://frestofunfotoalbums.magix.net/>) van ons vorig bezoek en dus gunden we de camera weer een vrije dag.

Woensdag 5 februari. Het had ook gedurende de nacht behoorlijk gewaaid en zelfs af en toe geregend. Toen we opstonden: Loodgrijze hemel, hier en daar een petieterig klein blauw splintertje en de wind had niets aan enthousiasme ingeboet.

Dus besloten we om maar weer een stuk te gaan rijden, dit weertype noemen we uit aangeboren optimisme "*Prima reisweer!*". **Figueres** als bestemming-onder-voorbehoud maar daar aangekomen bleek de camperplaats niet prettig (een parking bij een supermarkt) en.....: Nog steeds: Prima reisweer! Goed dan. "*Spanje, Hartelijk dank voor de overwegend prettige tijd die we bij jullie doorbrachten maar we gaan door naar Frankrijk.*"

We kenden **Le Boulou** als aardige CP dus werd dat het nieuwe doel. Daar aangekomen keken we elkaar aan en constateerden dat we, gezien de donkere lichten en af en toe mieser, nog maar een stuk zouden doorrijden, temeer omdat in het noord-oosten blauwe lichten lokten.

Even overleg en de navy werd gevoerd met **Gruissan**, een aardige havenplaats met een grote, in de winter gratis CP. Na uiteindelijk 220 km werd deze CP bereikt en.....: Blauwe lucht en zon!

Wel nog een frisse wind maar dat weerhield ons niet om anderhalf uur rond het uitgebreide jachthavengebied 'Uit te waaien'. In de tussentijd konden de boordaccu's nog energie opdoen.

We waren het er over eens dat het eigenlijk ook wel lang genoeg was geweest. Dat we maar voor lief zouden nemen om thuis nog een portie winter te krijgen maar in redelijk, voor ons doen, grote stappen naar huis zouden gaan. Hierbij wel in acht nemend dat we winterse omstandigheden op de wegen zouden vermijden.

Dat we beiden onze kinders en vooral ons kleinkind Kai (3½ jaar) nu toch wel gingen missen durfden we zomaar tegenover elkaar toe te geven.

Tegelijkertijd stelden we ook vast dat we ons niet echt zouden haasten. Het weer zou belangrijk zijn maar mochten we een heel mooie plaats tegenkomen

dan werd 'Blijven plakken' niet uitgesloten. Met deze gedachten gingen we een vredige avond in!

Donderdag 6 februari. Na een voor Els een wat onrustige nacht maakte een gesprek duidelijk dat we wel erg Oma en Opa waren: We wilden nu toch graag naar Kleinzoon Kai!

Vandaar dat we al vroeg opweg waren om in eerste instantie zo'n 250km onder de wielen te krijgen, dit liep zo lekker dat we er in de geprikte plaats **Remoulins** na een korte pauze en een verse mok koffie besloten om er nog een stuk aan te plakken. Zo belandden we rond 17.30 uur in **Tournon sur Rhône**, een plaats waar we al eerder stonden. Dagteller stond op 370 km!

De hele rit hadden we lekker weer, wel koud maar daar hadden we in de cabine geen last van!

Zou het weer zo blijven dan zou de volgende dag ook minstens 250 km gereden worden, eventuele verlenging zelfs niet uitgesloten. Het zou 'lucht-kijken' worden want voor Frankrijk hadden we geen internetmogelijkheid om weerberichten te volgen. En met vrije WiFi hadden we ook niet echt geluk.

Voor ons doen dus behoorlijk grote stappen, maar het was voor een goed doel: Kai en natuurlijk ook onze kinders. Woensdagavond hadden we nog telefonisch contact en daaruit proefden we dat ook zij het gevoel hadden dat we elkaar al (te) lang niet meer gezien hadden.

Dus: De hele avond werd het duimen voor droog en sneeuwvrij weer!

Stonden we vorige twee keer gratis in Tournon, nu had de gemeente zich bedacht en een bord geplaatst: € 5,= per overnachting, inclusief sani-service. De kassier meldde zich rond 20.00 uur.

Vrijdag 7 februari. Het duimen had maar gedeeltelijk geholpen. Het was verre van droog maar gelukkig wel sneeuwvrij. Dus gingen we met de gedachte: "Grote stappen, vlug thuis!" op weg nadat we de sani-service uitgebuit hadden. Via de zogenaamde *Bis-wegen*, de tolvrije route richting noord. Hierbij doorkruisten we **Vienne** en **Lyon**, een passage die lekker vlot verliep. Ook **Dijon** werd probleemloos doorkruist.

Zo konden we rond 17.00 uur de camper op de charmante CP van het kleine plaatsje **Goncourt**, 35 km bezuiden Nancy, neerzetten. Bijna 420 km minder ver van huis! Die 420 km werden onder wisselende weersomstandigheden verreden, regelmatig mieserregen, af en toe een serieuze bui maar ook regelmatig wat zonneschijn. Als het weer zo bleef zouden we zondag rond de middag bij Kai en zijn Mammie en Pappie kunnen zijn. Maar: We moesten dan nog wel door de redelijk hoge Ardennen en onderweg hadden we al meerdere berggruggen met wat verse sneeuw gezien.....

Het was afgelopen met de Franse Tolwegen dus zouden er grote stukken autosnelweg gereden kunnen worden. Uiteraard zou de route via Luxemburg verlopen om de tank weer goed vol te gooien en de tabakvoorraad op peil te brengen.

Geprikte één-na-laatste overnachtingsplaats: **Diekirch** in Luxemburg.

Dus ook de vrijdagavond werd er druk gedruimd dat we verschoond zouden blijven van sneeuw!

Zaterdag 8 februari. Wakker worden, gordijnen open: Regen..... Even een snelle koffie en toen richting Diekirch. De ruitenwissers hadden het druk: Het bleef vrijwel constant regenen, mieser en af en toe een heuse bui. Ondanks dat zat de gang er goed in zodat we al voordat we Diekirch bereikten de navi een nieuwe opdracht gaven: Weiswampach, een plaats tegen de Luxemburg-Belgische grens, waar we zouden tanken en onze tabakvoorraad op peil zouden brengen. Het bleef lekker vlot lopen en het weer wees er niet op dat we sneeuwproblemen zouden krijgen. Rond 12.30 uur hadden we zowel de diesel als de tabak en besloten de laatste 130 km er dan ook maar aan vast te plakken.

Om 15.15 uur kwamen we aan bij Debby, Peter en Kai om met een stevige knuffelpartij onze overall geweldige toer van bijna 4 maanden afsluiten!